

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

Diaconu Iurie

judecători

Catan Liliana

Guzun Ion

Mardari Dumitru

Toma Nadejda

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Balan Angela în numele lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai și de partea vătămată Ganeneco Irina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019 în cauza penală privindu-i pe

BURUNCIUC Valentina XXXXX, născută la
*XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în
XXXXX;*

BURUNCIUC Oleg XXXXX, născut la *XXXXX*,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

și

BURUNCIUC Mihai XXXXX, născut la *XXXXX*,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.06.2016 – 08.05.2019;

Instanța de apel: 27.05.2019 – 18.09.2019;

Instanța de recurs: 04.12.2019 – 18.02.2020.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 mai 2019 s-a încetat procesul penal de învinuire a inculpaților Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, în

temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de Procedură Penală, pe motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală din 30.09.2015 asupra acelorași persoane și pentru aceeași faptă, de scoatere de sub urmărire penală și clasare a procesului penal.

Corpurile delictive – încheierea nr.3-1728/2014 din 12.11.2014; hotărârea nr. 3-388/2015 din 31.01.2015; hotărârea nr. 2-6318/14 din 13.10.2014; încheierea nr. 2415/2014 din 11.08.2014 pe 3 file; decizia nr. 3a-645/15 din 21.05.2015 pe 3 file; certificat din data de 15.05.2014; certificate din data de 14.05.2014; certificat din data de 07.09.2013; antecontract de vânzare-cumpărare din 13.08.2013 pe 3 file; încheierea nr 2-60/07 din 03.07.2007 pe 3 file; proces verbal de recepție finală nr. 254-1 pe 2 file; planul construcției pe 4 file; încheierea nr. 2-60/07 din 2007 pe 2 file, precum și disc DVD-R de model „ACME” conform ordonanțelor din 16.07.2015 și respectiv din 16.02.2016 – de păstrat la dosar.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că:

Burunciuc Valentina XXXXX este învinuită că în perioada de timp de la data de 06.07.2015 și pînă la 07.07.2015, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Burunciuc Oleg XXXXX, și Burunciuc Mihai XXXXX, avînd scopul pătrunderii în domiciliul lui Ganenco Irina XXXXX de pe XXXXX, ce îi aparține cu drept de proprietate și fără consimțămîntul acesteia s-au aflat ilegal în domiciliu, iar la cererea ei refuzau de a-l părăsi amenințînd-o cu aplicarea violenței atât pe ea cât și pe membrii familiei ei, folosind tehnica de fotografiat, și fără consimțămîntul ultimei au fotografiat proprietatea privată fără careva scop, astfel părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu moral.

Burunciuc Oleg XXXXX este învinuit de faptul că în perioada de timp 06.07.2015 - 07.07.2015, împreună și de comun acord cu Burunciuc Mihai XXXXX și cu Burunciuc Valentina XXXXX, urmărind scopul de a pătrunde și a rămîne ilegal în domiciliul unei persoane, fără consimțămîntul acesteia, a pătruns în domiciliul lui Ganenco Irina XXXXX amplasat pe adresa XXXXX, unde la solicitarea proprietarei casei a refuzat să părăsească domiciliul ultimei și a continuat să rămîna ilegal în domiciliul acesteia, amenințînd-o pe Ganenco Irina și pe membrii familiei ei cu aplicarea violenței și fără consimțămîntul ultimei fotografiînd proprietatea privată a acesteia, în așa mod lezîndu-i lui Ganenco Irina XXXXX dreptul la inviolabilitatea domiciliului și cauzîndu-i un prejudiciu moral.

Burunciuc Mihai XXXXX este învinuit de faptul că în perioada de timp 06.07.2015 - 07.07.2015, împreună și de comun acord cu Burunciuc Oleg XXXXX și cu Burunciuc Valentina XXXXX, urmărind scopul de a pătrunde și a rămâne ilegal în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, a pătruns în domiciliul lui Ganenco Irina XXXXX, amplasat pe adresa XXXXX, unde la solicitarea proprietarei casei a refuzat să părăsească domiciliul ultimei și a continuat să rămână ilegal în domiciliul acesteia, amenințând-o pe Ganenco Irina și pe membrii familiei ei cu aplicarea violenței și fără consimțământul ultimei fotografiind proprietatea privată a acesteia, în așa mod lezându-i lui Ganenco Irina XXXXX dreptul la inviolabilitatea domiciliului și cauzându-i un prejudiciu moral.

Aceste acțiuni ale lui Burunciuc Mihai XXXXX, Burunciuc Oleg XXXXX și Burunciuc Valentina XXXXX au fost încadrate, de organul de urmărire penală, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal – *violare, de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-1 părăsi la cererea ei, săvârșită cu amenințarea aplicării violenței.*

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul Dulgheru Andrei a depus apel prin care solicită admiterea acestuia, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i recunoaște culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal pe Burunciuc Valentina XXXXX, Burunciuc Oleg XXXXX și Burunciuc Mihail XXXXX și a le stabili, fiecăruia, pedeapsa sub formă de amendă în mărime a câte 600 unități convenționale.

În motivarea apelului declarat acuzarea a invocat că, încadrarea acțiunilor inculpaților făcută în baza art. 179 alin.(2) Cod penal este una justă, semnele calificative incriminate fiind confirmate integral prin cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale, examinate sub toate aspectele în ședința de judecată.

În Monitorul Oficial din 09 septembrie 2016, nr.293-305, a fost publicată Legea nr. 197, din 28 iulie 2016, care a modificat și completat prevederile art. 287 și art. 299² Cod de procedură penală, vizând procedura și cazurile în care poate fi dispusă reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea de sub urmărire.

Modificările realizate prin Legea nr. 197, din 28.07.2016, urmau să conformeze cadrul legal la prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, prin care a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală.

Astfel, acest alineat a fost exclus, iar prin prevederile noi incluse în alin. (2) al art. 287, se instituie dreptul procurorului de a se adresa judecătorului de instrucție cu demers privind solicitarea anulării ordonanțelor de încetare a urmăririi penale sau clasare a cauzei penale, sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

Reieșind din reglementările expuse, coroborându-le la prevederile art. 53¹, 299- 299², 313 Cod de procedură penală, art. 13 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură și constatările Curții Constituționale, expuse în Hotărârea menționată supra, procurorul ierarhic superior, în cazul examinării plângerilor împotriva ordonanțelor de clasare a cauzei penale, încetare a urmăririi penale sau scoatere de sub urmărire cu sau fără clasarea procesului penal, urmează să adopte hotărârea corespunzătoare prevăzută în art. 299² alin. (1) Cod de procedură penală, adică potrivit pct. 1) din această normă să schimbe temeiul de drept al actului procesual contestat sau potrivit pct. 2) să anuleze sau să modifice actul procesual contestat ori unele elemente de fapt în baza cărora s-a dispus actul contestat. Aceste prevederi sunt aplicabile în cumul cu prevederile art. 53¹ alin. (2) lit. d) și f) în coroborare cu alin. (4) al art. 287 Cod de procedură penală.

Prin urmare, analizând materialele procesului penal și circumstanțele cazului, sentința apelată este pasibilă casării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019 a fost admis apelul procurorului Dulgheru Andrei, casată total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 mai 2019 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Burunciuc Valentina XXXXX, Burunciuc Oleg XXXXX și Burunciuc Mihai XXXXX au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, numindu-li-se pedeapsă sub formă de amendă, în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 (șase) mii lei, fiecăruia.

5. Conform hotărârii instanței de apel:

Argumentele invocate în susținerea sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) p. 5) Cod de Procedură Penală sunt neîntemeiate, or în Monitorul Oficial

din 09 septembrie 2016, nr. 293-305, a fost publicată Legea nr. 197, din 28 iulie 2016, care a modificat și completat prevederile art. 287 și art. 299² Cod de procedură penală, vizând procedura și cazurile în care poate fi dispusă reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea de sub urmărire. Modificările realizate prin Legea nr. 197, din 28.07.2016, urmau să conformeze cadrul legal la prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 12, din 14.05.2015, prin care a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală. Astfel, acest alineat a fost exclus, iar prin prevederile noi incluse în alin.(2) al art. 287, se instituie dreptul procurorului de a se adresa judecătorului de instrucție cu demers privind solicitarea anulării ordonanțelor de încetare a urmăririi penale sau clasare a cauzei penale, sau de scoatere a persoanei de sub urmărire.

Reieșind din reglementările expuse, coroborându-le la prevederile art. 53¹, 299- 299², 313 Cod de procedură penală, art. 13, din Legea nr. 3, din 25.02.2016, cu privire la Procuratură și constatările Curții Constituționale, expuse în Hotărârea menționată supra – procurorul ierarhic superior, în cazul examinării plângerilor împotriva ordonanțelor de clasare a cauzei penale, încetare a urmăririi penale sau scoatere de sub urmărire cu sau fără clasarea procesului penal, urmează să adopte hotărârea corespunzătoare prevăzută în art. 299² alin. (1) Cod de procedură penală, adică potrivit p. 1) din această normă să schimbe temeiul de drept al actului procesual contestat sau potrivit p. 2) să anuleze sa să modifice actul procesual contestat ori unele elemente de fapt în baza cărora s-a dispus actul contestat. Aceste prevederi sunt aplicabile în cumul cu prevederile art. 53¹ alin. (2) lit. d) și f) în coroborare cu alin. (4) al art. 287 Cod de procedură penală, iar modificările operate în legislație, sunt aplicabile speței.

Burunciuc Valentina XXXXX în perioada de timp de la data de 06.07.2015 și până la 07.07.2015, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Burunciuc Oleg XXXXX și Burunciuc Mihai XXXXX având scopul pătrunderii în domiciliul lui Ganenco Irina XXXXX de pe XXXXX, ce îi aparține cu drept de proprietate și fără consimțământul acesteia s-au aflat ilegal în domiciliu, iar la cererea ei refuzau de a-1 părăsi, amenințându-o cu aplicarea violenței atât pe ea cât și pe membrii familiei ei, folosind tehnica de fotografiat, și fără consimțământul ultimei au fotografiat proprietatea privată fără careva scop, astfel părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu moral.

Burunciuc Oleg XXXXX în perioada de timp 06.07.2015 - 07.07.2015, împreună și de comun acord cu Burunciuc Mihai XXXXX și cu Burunciuc Valentina XXXXX, urmărind scopul de a pătrunde și a rămâne ilegal în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, a pătruns în domiciliul lui Ganenco Irina XXXXX amplasat pe adresa XXXXX, unde la solicitarea proprietarei casei a refuzat să părăsească domiciliul ultimei și a continuat să rămână ilegal în domiciliul acesteia, amenințând-o pe Ganenco Irina și pe membrii familiei ei cu aplicarea violenței și fără consimțământul ultimei fotografiind proprietatea privată a acesteia, în așa mod lezându-i lui Ganenco Irina dreptul la inviolabilitatea domiciliului și cauzându-i un prejudiciu moral.

Burunciuc Mihai XXXXX în perioada de timp 06.07.2015-07.07.2015, împreună și de comun acord cu Burunciuc Oleg XXXXX și cu Burunciuc Valentina XXXXX, urmărind scopul de a pătrunde și a rămâne ilegal în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, a pătruns în domiciliul lui Ganenco Irina XXXXX, amplasat pe adresa XXXXX, unde la solicitarea proprietarei casei a refuzat să părăsească domiciliul ultimei și a continuat să rămână ilegal în domiciliul acesteia, amenințând-o pe Ganenco Irina și pe membrii familiei ei cu aplicarea violenței și fără consimțământul ultimei fotografiind proprietatea privată a acesteia, în așa mod lezându-i lui Ganenco Irina dreptul la inviolabilitatea domiciliului și cauzându-i un prejudiciu moral.

Acțiunile inculpaților se încadrează în prevederile art. 179 alin. (2) Cod penal – *violarea de domiciliu și anume pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșită cu amenințarea aplicării violenței.*

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, dar instanța de fond a dat o apreciere greșită și eronată probelor administrate.

În ședința instanței de apel, au fost audiați inculpații care și-au susținut pe deplin declarațiile făcute în instanța de fond, potrivit cărora nu își recunosc vina.

În pofida faptului că, inculpații nu și-au recunoscut vina, vinovăția acestora este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată și recercetate și verificate în cadrul instanței de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Ganenco Irina, depuse la instanța de fond;
- declarațiile martorilor Gherciu Vitalie, Lollo Vladimir, Ciolan Petru, Britvina Olga și Boguș Anatolie, depuse la instanța de fond;
- procesul-verbal din 16.07.2015 de ridicare a actelor (f.d. 18, vol. I);
- procesele-verbale din 16.02.2016 de ridicare și de examinare a discului de model „Acme DVD-R” (f.d. 144-148, vol. I);
- procesul-verbal din 11.08.2015 de confruntare dintre partea vătămată Ganenco Irina și Burunciuc Mihai (f.d. 77-80, vol. I);
- procesele-verbale din 11.08.2015 de confruntare dintre: martorul Britvina Olga și Burunciuc Oleg (f.d. 92-93, vol. I); martorul Ciolan Petru și Burunciuc Valentina (f.d. 106, vol. I); martorul Lollo Vladimir și Burunciuc Valentina (f.d. 107, vol. I); partea vătămată Ganenco Irina și Burunciuc Oleg (f.d. 177-181, vol. I);
- actul prin care se invocă că, lui Burunciuc Valentina nu îi este clară învinuirea (f.d. 120, vol. I);
- ordonanța de scoatere integrală de sub urmărire penală a lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai (f.d. 129-134, vol. I);
- cererea părții vătămate Ganenco Irina (f.d. 137, vol. I);
- ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere integrală de sub urmărire penală a lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai (f.d. 138-139, vol. I);
- procesele-verbale de audiere a martorului Boguș Anatolie (f.d. 140, vol. I) și a martorului Gherciu Valeriu (f.d. 141 vol. I).

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpații a fost apreciată ca metodă de apărare și un drept al acestora de a nu se autoincrimina or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală.

Versiunea inculpaților că au intrat în spațiul nelocativ în care se află nodul de canalizare, care prin hotărârea instanței de judecată, este dispus de a folosi în comun, și nu au pătruns în domiciliul părții vătămate, care totodată, nu dispunea de nici un drept asupra casei de locuit, nu poate fi reținută.

Astfel, martorul Gherciu Vitalie a explicat că canalizarea se află în încăperea aparte din casă, însă intrarea la canalizare se face prin domiciliul lui Ganeneco Irina, de aceea

consideră că este interzis să intre fără permisiunea ei, iar martorul Boguş Anatolie a relatat că, la faţa locului proprietara a comunicat că nu permite inculpaţilor accesul în casă, şi că aceasta nu le-a permis inculpaţilor să intre în casă, ultimii fiind somaţi să părăsească locuinţa, cunoscând despre interdicţia de a intra în domiciliul fără acordul proprietarului. Declaraţiile martorul Boguş Anatolie sunt în coroborare cu declaraţiile martorului Britvina Olga potrivit cărora le-a solicitat lui Burunciuc Oleg şi Burunciuc Mihai să părăsească încăperea, primul întorcându-se şi îndreptându-se spre ieşire, iar ultimul a refuzat, opunând rezistenţă şi continuându-şi deplasarea. La fel, martorul a arătat şi că Burunciuc Oleg a fotografiat uşa de la intrare şi geamurile de la primul etaj a casei în zona ce aparţine părţii vătămate şi pe partea vătămată. Martorul Ciolan Petru a afirmat că, canalizarea se află în folosinţă comună însă acest fapt nu îndreptăţeşte intrarea abuzivă în spaţiul locativ privat, modul de canalizare, scurgerea fiind amplasată după gard afară. Totodată, acesta a confirmat dreptul de folosinţă, ulterior de proprietate a părţii vătămate, or, în anul 2013 a întocmit cu Ganenco Irina antecontract de vânzare-cumpărarea a 1/2 din imobil cu drepturi de posesiune şi folosinţă până la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare.

Din vizionarea fişierelor video cu denumirea:

– „BABY LIFE_Camera 1 _ BABYLIFE_ 20150707190000_ 201507071903 03_ 1897 05” se observă că la 06.07.2015, ora 19:02:54, în încăperea intră o persoană de gen masculin îmbrăcat în sorţi cu dungii alb-negru, maiou albastru, iar la ora 19:02:57 intră o persoană de gen masculine îmbrăcat în sorţi roşii şi maiou gri;

– „BABYLIFE_Camera1_BABYLIFE_20150707190304_20150707190558J97743” se observă că la 07.07.2015 şi ora 19:03:01 ambele persoane într-o altă încăperea; la ora 19:03:21 persoana în maiou albastru părăseşte încăperea; la ora 19:03:33 de persoana în sorţi roşii se apropie o persoană de gen feminin şi-l împinge; la ora 19:03:53 persoana în sorţi roşii părăseşte încăperea;

– „BABYLIFE_Camera2_BABYLIFE_20150707190000_20150707190558_27124 9” se observă că, la 07.07.2015, ora 19:02:48, două persoane de gen masculin una îmbrăcată în sorţi roşii şi altul în maiou albastru intră în coridorul încăperii, deschid o uşă din partea dreaptă şi intră pe ea; la ora 19:03:22 persoana îmbrăcată în sorţi albaştri încearcă să iasă, reîntorcându-se, şi la ora 19:03:57 ies ambii din încăperi conduşi de o persoană de gen feminin, persoana în sorţi roşii se reţine, iar la ora 19:04:24 părăseşte şi el încăperea;

– „BABYLIFE_Camera4_BABYLIFE_20150707190000_20150707190558J 41673, la 07.07.2015, ora 19:00:22 se observă o persoană de gen masculin îmbrăcat în haine de culoare cafenii și o persoană de gen masculin îmbrăcat în maiou albastru; la ora 19:00:50 de cei doi se apropie o persoană în sorți roșii; la ora 19:02:32 cele două persoane de gen masculin una îmbrăcată în sorți roșii și altul în maiou albastru părăsesc imaginea video; la ora 19:04:22 persoana în maiou albastru apare în imagine și se apropie de persoana îmbrăcată în haine cafenii; la ora 19:04:32 apare în imagine persoana în sorți roșii care se apropie de cei doi.

Inculpații au acționat cu intenție directă, conștientizând caracterul ilegal al pătrunderii în domiciliul victimei, fără consimțământul acesteia, încâlcindu-i dreptul la inviolabilitatea domiciliului a părții vătămate.

Alegațiile că învinuirea înaintată nu este clară nu au fost reținute, or, atât, ordonanța de punere sub învinuire cât și rechizitoriu corespund rigorilor prevederilor art. 281, art. 296 Codul de procedură penală și art. 6 CoEDO. Mai mult, avocatul Balan Angela a înaintat cerere prin care a solicitat înaintarea unei învinuiri legale, clare, concrete și precise în vederea respectării dreptului la apărare (f.d. 204-206, vol. I), iar prin ordonanța procurorului Corneliu Moraru din 17 mai 2016 au fost respinse cererile apărătorului ca fiind constatat faptul că, învinuirea adusă lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai corespunde cerințelor art. 281 Cod procedură penală.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpaților, au fost invocate prevederile art. 7, 10, 61 și 75 Cod penal și reieșind din gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria celor mai puțin grave; de motivul săvârșirii acesteia; de personalitatea celor vinovați, care sunt la primul conflict cu legea, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru; de lipsa circumstanțelor cauzei care atenuază ori agravează răspunderea cât și de condițiile de viață ale familiei acestora; principiul retroactivității legii penale mai blânde (*la momentul comiterii infracțiunii infracțiunea comisă în baza art. 179 alin. (2) Cod penal se sancționa cu amendă în mărime de la 200 la 600 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani*), s-a apreciat că restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, vor fi atinse prin aplicarea, fiecărui inculpat, a

pedepsei cu amendă, în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul sumei de 6000 (șase mii) lei fiecăruia.

6. Împotriva hotărârii, recurs ordinar, au declarat partea vătămată Ganenco Irina și avocatul Angela Balan, în numele inculpaților Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai.

6.1. Partea vătămată Ganenco Irina prin apelul declarat invocă că la examinarea apelului i s-a adus atingere dreptului de a se expune și a-și explica poziția luată vis-a-vis de învinuirea adusă inculpaților, or prin acțiunile ultimilor nu a fost cauzat un prejudiciu și nici nu a fost aplicată violența, iar instanța de apel nu s-a expus în nici un mod asupra cererii potrivit căreia partea vătămată este de acord cu sentința primei instanțe.

Drept urmare, solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei.

6.2. Avocatul Angela Balan în recursul declarat în numele inculpaților Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai, întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei deoarece hotărârea instanței de apel este afectată de erori judiciare sub aspectul:

- reaprecierii probelor, în lipsa aprecierii acestora de către instanța de fond, în raport cu încălcarea dreptului fundamental la o contestație;

- lipsei verificării probelor în instanța de apel, în cazul pronunțării unei hotărâri de reabilitare a persoanelor;

- pronunțarea unei hotărâri contrare prevederilor art. 384, 385, 389 Cod de procedură penală.

În susținerea recursului s-a invocat că sentința de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) p. 5) Cod de procedură penală este un act judecătoresc de reabilitare, instanța de fond neapreciind probele administrate de părți prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, deci, instanța de apel greșit s-a expus asupra probelor, care nu au fost analizate.

Instanța de fond, în textul sentinței, nu a făcut referire la procesele-verbale de ridicare, de confruntare și de examinare a discului.

În materialele cauzei lipsesc probe ce ar confirma că încăperea în care au intrat inculpații Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai are statut de domiciliu.

Ganenco Irina nu putea fi recunoscută în calitate de parte vătămată, deoarece la 06.07.-07.07.2015 ea nu dispunea de drept asupra ½ cote părți din imobil.

Probe ce ar confirma intrarea ilegală și refuzul de a părăsi încăperea lipsesc, scopul intrării lui Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai în garaj fiind trecerea la punctul comun de canalizare.

Probe ce ar confirma vinovăția lui Burunciuc Valentina în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal nu au fost administrate și cercetate în ședința de judecată.

Nu sunt probe care ar confirma existența acțiunilor de violență și nu au fost stabilite și descrise urmările prejudiciabile.

7. Pe marginea recursurilor au prezentat referință:

7.1. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestora ca vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece judecând cauza, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorilor, iar recurenții, de fapt, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7.2. Partea vătămată Ganenco Irina care a solicitat admiterea recursului înaintat de avocatul Angela Balan, în numele inculpaților Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai, casată decizia și dispunerea rejudecării cauzei, motivând că cele constatate de instanța de apel contravine evenimentelor ce s-au derulat la 06.07-07.07.2015 și celor declarate de ea în prima instanță.

7.3. Avocatul Angela Balan care a susținut poziția recurenteii Ganeneco Irina cu privire la obligativitatea interogării acesteia în instanța de apel, ținând cont de faptul că, ultima în scris a exprimat acordul cu sentința de încetare în instanța de fond.

8. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de

către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 5 al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs și astfel, instanța de recurs luând în considerație argumentele invocate de recurenți și constatând că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale la judecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale, urmează a se expune asupra erorilor admise.

Verificând și analizând decizia instanței de apel și materialele cauzei, raportat la criticele recurenților, Colegiul Penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului procurorului, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale.

Prima instanță a enunțat soluția de încetare a procesului penal intentat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal în privința lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai pe motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceluiași persoane și pentru aceeași faptă, de scoatere de sub urmărire penală și clasare a procesului penal.

Potrivit ordonanței din 30.09.2016 (f.d. 129-134, vol. I) Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai au fost scoși de sub urmărirea penală, încetată urmărirea penală și clasat procesul penal, pe motivul lipsei probelor și elementelor componente ale infracțiunii incriminate, în temeiul art. art. 275 p. 3), 284 alin. (1), (3), (4), (5) și 286 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

Prin urmare, sentința de încetare, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, la fel este un act de reabilitare a persoanei.

Lecturând textul sentinței se constată că:

- au fost administrate probele acuzării (declarațiile inculpaților, a părții vătămate și a martorilor), ele fiind doar enumerate, fără a fi apreciate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și nefăcându-se referire la asemenea probe ca: procesele-verbale de ridicare, procesele-verbale de confruntare, procesele-verbale de examinare a discului;

- s-a dispus încetarea procesului penal, or, ordonanța de reluare a procesului penal din 08.02.2016 (f.d. 138-139, vol. I) a fost întocmită cu încălcarea competenței, iar temeiul de reluare – alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală – era declarat neconstituțional.

Prin urmare, instanța de fond nu a dat apreciere probelor prezentate de către organul de urmărire penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor; nu a motivat prin hotărârea sa admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor administrate, care probă este determinantă, iar mențiunea din hotărârea instanței de apel precum că „...**instanța de fond a dat apreciere eronată probelor administrate**” nu corespunde materialelor cauzei penale.

Potrivit practicii CtEDO (hotărârea *Popovici versus Republica Moldova*), atunci când unei instanțe ierarhic superioare i se cere să examineze o cauză atât în fapt, cât și în drept și să facă o evaluare deplină a chestiunii vinovăției sau nevinovăției acuzatului, ea nu poate, ca o chestiune ce ține de un proces echitabil, să determine, în mod corespunzător, acele chestiuni fără o evaluare directă a probelor oferite.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală la judecarea apelului declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea inculpatului, părții vătămate precum și a martorilor acuzării, declarațiile cărora constituie o mărturie de acuzare, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea.

Prevederile art. 371 alin. (1) p. 1) și 2) Cod de procedură penală stipulează că citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: când există contradicții esențiale între declarațiile depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale și când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110.

Din cercetarea procesului-verbal al ședinței de judecată, a cărui conținut nu a fost obiectat de părți în corespundere cu prevederile art. 336 alin. (5) Cod de procedură penală,

rezultă că procurorul nu a solicitat reaudirea martorilor, fiind cercetate doar, prin citire, declarațiile martorilor Boguș Anatolie și Gherciu Vitalie, *făcute în fața organului de urmărire penală* (f.d. 140 și 141, vol. I), și declarațiile martorilor Gherciu Vitalie, Ciolan Petru și Britvina Olga, date în instanța de judecată (f.d. 57-58, 62, 63-64, vol. II), fără a fi motivat în legătură cu care circumstanță descrisă în norma enunțată supra, este necesar de a fi cercetat suplimentar, prin citire, declarațiile martorilor Boguș Anatolie și Gherciu Vitalie *făcute în fața organului de urmărire penală* (f.d. 140 și 141, vol. I).

Tot din cercetarea procesului-verbal al ședinței de judecată, rezultă și că în instanța de apel au fost audiați numai inculpații care au arătat că nu sunt de acord cu apelul procurorului, solicită respingerea lui și că își susțin declarațiile făcute la urmărirea penală și instanța de fond, inculpatul Burunciuc Mihail invocând suplimentar că nu îi este clară învinuirea adusă (f.d. 165-167, vol. II), dispunându-se examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, declarațiile căreia au fost cercetate prin citire, procurorul neinsistând la prezența și audiere acesteia (f.d. 168-178, vol. II), cu toate că acuzații și instanței i-a fost adusă la cunoștință poziția lui Ganenco Irina cu referire la soluția adoptată de instanța de fond (f.d. 164, vol. II), diametral opusă poziției expuse în instanța de fond (f.d. 54-56, vol. II).

Potrivit art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Din textul deciziei recurate rezultă că în susținerea vinovăției inculpaților se rețin și declarațiile martorilor Lollo Vladimir și Boguș Anatolie, date în cadrul ședinței de judecată, verificate în cadrul instanței de apel.

Coroborând procesul-verbal al ședinței de judecată cu hotărârea de condamnare se constată că instanța de apel a invocat și reținut în calitate de probă a vinovăției declarațiile martorilor Lollo Vladimir și Boguș Anatolie, date în cadrul ședinței de judecată, însă, contrar celor indicate în hotărâre, acestea nu au fost verificate în cadrul instanței de apel, circumstanță ce rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, prin ce a fost adusă atingere principiului contradictorialității.

Prin urmare, întru adoptarea deciziei sale, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe necercetate ședință, contrar prevederilor naționale și practica CtEDO, care în repetate rânduri a consemnat că la *judecarea cauzei de către instanța de apel și la*

adoptarea hotărârii, aceasta trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de părți, or, doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Instanța de apel a fost solicitată de către acuzatorul de stat pentru a analiza cauza în fapt și drept, solicitând condamnarea inculpaților, inclusiv, în baza declarațiilor părții vătămate.

Cu referire la partea vătămată, din materialele cauzei se reține că, inițial, aceasta a făcut declarații incriminatorii (f.d. 54-56, vol. II), ulterior depunând cerere de aprobare a tranzacției de împăcare și încetare a procesului penal, anexând la aceasta tranzacția de împăcare semnată de Ganenco Irina și Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai (f.d. 82-83, vol. II), care nu a fost obiect de studiu în instanța de fond și cea de apel. La examinarea apelului ea nu s-a prezentat și a depus cerere de examinare în lipsa sa, solicitând menținerea sentinței de încetare (f.d. 164, vol. II). În timpul judecării apelului, acuzatorul de stat nu a solicitat reaudierea lui Ganenco Irina, doar a dat citire la declarațiile acesteia făcute la instanța de fond.

Enunțând soluția de condamnare, instanța de apel a pus la baza condamnării inclusiv și declarațiile incriminatorii ale părții vătămate, iar motivând hotărârea nu s-a expus referitor la tranzacția de împăcare și la solicitarea de menținere a sentinței.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, autoritatea responsabilă de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să asculte victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea acestora și că evaluarea credibilității este o sarcină complexă care nu poate fi realizată, de obicei, doar prin citirea unei înregistrări a declarațiilor, cu atât mai mult în cazul în care sunt avute în vedere doar unele declarații (hotărârea CtEDO *Manoli versus Republica Moldova*).

Raportând prevederile legale și practica CtEDO la speță, se constată că, prin limitarea la citirea declarațiilor părții vătămate, fără reaudierea acesteia în instanța de apel, în condițiile în care aceasta a manifestat voință de a se împăca cu inculpații, încheind în acest sens o tranzacție, aducând-o la cunoștința autorităților și susținând concluzia de încetare a procesului penal, s-a adus atingere principiului contradictorialității și nemijlocirii, or doar ultimul permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de parte precum și reacțiile acesteia la întrebările adresate. În lumina jurisprudenței CtEDO, deși instanțele

nu sunt obligate să se expună asupra motivelor de respingere a fiecărui argument a unei părți (hotărârea *Ruiz Torija versus Spania*), acestea nu sunt scutite de obligația de a examina în modul corespunzător principalele motive invocate și de a le da un răspuns (hotărârea *Moreira Ferreira versus Portugalia*), cu atât mai mult, dacă aceste argumente se referă la „drepturi și libertăți” garantate de Convenție sau Protocoalele sale, jurisdicțiile naționale sunt obligate să le examineze cu o rigoare și grijă sporite (hotărârile *Wagner și J.M.W.L. versus Luxemburg* și *Magnin versus Franța*).

Potrivit p. 5 a deciziei recurate „*De asemenea, vina inculpaților Burunciuc Mihai, Burunciuc Oleg și Burunciuc Valentina se mai dovedește și de materialele probatoare care au fost cercetate și verificate în instanța de apel suplimentar, la solicitarea acuzatorului de stat Devder Djulieta în cadrul ședinței în instanța de apel, cum ar fi:*

- *conținutul procesului-verbal din 16.07.2015 de ridicare a actelor (a se vedea f.d. 18, vol. I);*
- *procesele-verbale din 16.02.2016 de ridicare și de examinare a discului de model „Acme DVD-R” (a se vedea f.d. 144-148, vol. I);*
- *proces-verbal din 11.08.2015 de confruntare dintre partea vătămată Ganenco Irina și Burunciuc Mihai (a se vedea f.d. 77-80, vol. I);*
- *proces-verbal din 11.08.2015 de confruntare dintre martorul Britvina Olga și Burunciuc Oleg. (a se vedea f.d. 92-93, vol. I);*
- *proces-verbal din 11.08.2015 de confruntare dintre martorul Ciolan Petru și Burunciuc Valentina (a se vedea f.d. 106, vol. I);*
- *proces-verbal din 11.08.2015 de confruntare dintre martorul Lollo Vladimir și Burunciuc Valentina (a se vedea f.d. 107, vol. I);*
- *proces-verbal din 11.08.2015 de confruntare dintre partea vătămată Ganenco Irina și Burunciuc Oleg. (a se vedea f.d. 177-181, vol. I);*
- *actul prin care se invocă că, lui Burunciuc Valentina nu îi este clară învinuirea (a se vedea f.d. 120, vol. I);*
- *ordonanța emisă de către procurorul Corneliu Moraru, prin care a fost scoaterea integrală de sub urmărire penală a lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai (a se vedea f.d. 129-134, vol. I);*
- *cererea părții vătămate Ganenco Irina (a se vedea f.d. 137, vol. I);*

- ordonanța emisă de către procurorul Eugen Jomir prin care a fost anulată ordonanța procurorului Corneliu Moraru, prin care a fost dispusă scoaterea integrală de sub urmărire penală a lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai (a se vedea f.d. 138-139, vol. I);

- proces-verbal de audiere a martorului Boguş Anatolie (a se vedea f.d. 140, vol. I);

- proces-verbal de audiere a martorului Gherciu Vitalie (a se vedea f.d. 141, vol. I). ”

Asupra celor statuate de instanța de apel, Colegiul Penal menționează că doar simpla enumerare a probelor, fără a indica informația ce rezultă din ele și ce confirmă acestea, nu reprezintă efectuarea procesului de apreciere a probelor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, iar hotărârea de condamnare este bazată pe presupuneri, fără a se face o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii dintre ele.

Mai mult ca atât, nu este făcută o motivare plauzibilă în ce mod datele conținute în actul prin care se invocă că, lui Burunciuc Valentina nu îi este clară învinuirea (f.d. 120, vol. I), ordonanța emisă de către procurorul Corneliu Moraru, prin care a fost scoaterea integrală de sub urmărire penală a lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai (f.d. 129-134, vol. I), cererea părții vătămate Ganenco Irina de anulare a ordonanței de încetare f.d. 137, vol. I) și ordonanța emisă de către procurorul Eugen Jomir prin care a fost anulată ordonanța procurorului Corneliu Moraru, prin care a fost dispusă scoaterea integrală de sub urmărire penală a lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai f.d. 138-139, vol. I) confirmă și dovedesc vinovăția inculpaților.

Instanța de apel a indicat că : „Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă ori inculpații Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai conștientizând caracterul ilegal al pătrunderii în domiciliul victimei, fără consimțământul acesteia, încâlcindu-i-i dreptul la inviolabilitatea domiciliului, au dorit să încalce dreptul la inviolabilitatea domiciliului părții vătămate Ganenco Irina.

Totodată, pentru a fi aplicată răspunderea în baza alin.(2) art.179 CP RM, este necesar ca violența sau amenințarea cu violență să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma acțiunea (inacțiunea) de violare de domiciliu.”, neindicând în baza căror probe a făcut această concluzionare.

Conform legislației penale, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia, sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În sensul art. 52 Cod penal se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art. 113 alin. (1) și (2) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, ea efectuându-se la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Art. 325 Cod de procedură penală prevede că judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare, iar o modificare a învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

În sarcina lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai s-a reținut că *ei la 06-07 iulie 2015 prin înțelegere prealabilă și de comun acord, au amenințat cu aplicarea violenței atât pe partea vătămată cât și pe membrii familiei ei, săvârșind infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal exprimată prin violarea de domiciliu săvârșită prin amenințarea cu aplicarea violenței a părții vătămate și a membrilor familiei ei, or latura obiectivă se dovedește prin declarațiile părții vătămate, martorilor Lollo Vladimir, Gherciu Vitalie, Boguș Anatolie, Ciolan Petru și Britvina Olga cât și din înregistrările video a momentului săvârșirii infracțiunii.*

Din lecturarea hotărârii recurate se reliefează faptul că instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că:

martorul Gherciu Vitalie indică la intrarea inculpaților Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai în spațiul ce aparțin părții vătămate, neaducându-și aminte dacă Burunciuc Valentina a intrat sau nu în încăpere și că conflict a avut loc între partea vătămată și inculpații Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai;

martorul Boguş Anatolie confirmă prezența inculpatei la locul infracțiunii, nedenunțând acțiuni infracționale din partea acesteia și că aceasta a stat lângă el, neintrând în încăpere;

martorul Britvin Olga și partea vătămată au relatat că în acea zi nu a văzut-o pe Burunciuc Valentina la locul incidentului, doar i-au auzit vocea, neputând concretiza locul aflării ultimei. Martorul Britvin Olga a mai declarat și că în odăile în care au intrat inculpații, în acea zi, rude ale lui Ganenco Irina nu erau prezente și că față de partea vătămată nu au fost aplicate acțiuni de violență, iar partea vătămată – că a fost amenințată cu răfuiala fizică „*în alte perioade*”;

din înregistrările video rezultă că în încăpere au intrat două persoane de gen masculin și că persoana de gen feminin, ce se apropie de persoana în șorți roșii, î-l împinge, o persoană de gen masculin iese afară, iar cealaltă rămâne încă o perioadă de timp .

În speță, se constată încălcarea prevederilor art. 52 și 113 Cod penal și a art. 325 Cod de procedură penală, or instanța de apel constatând și preluând învinuirea adusă și calificarea infracțiunii, nu a motivat de ce reține amenințarea cu aplicare a violenței atât pe partea vătămată cât și pe membrii familiei ei la 06-07 iulie 2015, de vreme ce Ganenco Irina a declarat că **a fost amenințată cu aplicarea violenței (răfuiala fizică) „în alte perioade”, „alte perioade” nefiind incriminat inculpaților**, iar acuzarea, manifestând comportament pasiv, nu a cercetat martorii și partea vătămată dacă a fost exteriorizată acțiunea de a „**amenința cu aplicarea violenței**” și prin ce aceasta s-a manifestat, fapt ce ridică dubii asupra legalității soluției de condamnare și a celei de calificare.

Având la bază raționamentele expuse, instanța de recurs concluzionează că decizia recurată este nemotivată, or, potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În speță, instanța de apel nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată precum și nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți, acțiuni ce echivalează cu nesoluționarea fondului apelului declarat.

În contextul dat, se specifică că pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or, în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

În atare circumstanțe, se relevă că au fost încălcate prevederile art. 394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, partea descriptivă a hotărârii de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Astfel, a avut loc o încălcare esențială a legii procesuale penale, fiind prezentă eroare de drept stipulată la art. 427 pct. 8) alin. (1) Cod de procedură penală, întrucât, în urma examinării coroborate a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului părții acuzării. Acest viciu se exprimă prin modul de percepție și analiză a materialului probator al cauzei, astfel încât, decizia atacată prezintă deficiențe sub aspectul motivării, nefiind respectate cerințele stipulate de art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și care nu pot fi înlăturate în cadrul examinării recursului, situație ce impune rejudecarea în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, motivele care au stat la baza emiterii sentinței de încetare a procesului penal, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de temeiurile casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să

pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Reieșind din cele expuse supra, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Balan Angela în numele lui Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai și de partea vătămată Ganeneco Irina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe Burunciuc Valentina, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 18 martie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Mardari Dumitru

Judecător

Toma Nadejda